

Nr 204.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående indragning av viss personal vid domänverket; given Stockholms slott den 5 mars 1937.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

A. Pehrsson-Bramstorp.

Utdrag av protokollet över jordbruksärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 5 mars 1937.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena SANDLER, statsråden PEHRSSON-BRAMSTORP, WESTMAN, WIGFORSS, MÖLLER, LEVINSON, ENGBERG, SKÖLD, NILSSON, QUENSEL, FORSLUND.

Efter gemensam beredning med chefen för finansdepartementet anför chefen för jordbruksdepartementet, statsrådet Pehrsson-Bramstorp:

Genom proposition nr 54 har Kungl. Maj:t förelagt riksdagen förslag till bland annat ny lagstiftning rörande skyddsskogar. Till grund för förslaget ligger ett av skogslagkommissionen utarbetat betänkande med förslag till lagstiftning i ämnet (stat. off. utr. 1936: 19). I betänkandet har kommissionen förordat, att i sammanhang med genomförandet av den nya lagstiftningen indragning av viss personal vid domänverket skulle företagas. I mitt yttrande till statsrådsprotokollet den 13 november 1936 vid tillstyrkande av remiss

till lagrådet av nämnda lagstiftningsförslag framhöll jag, att frågan om berörda indragning vid domänverket borde underställas innevarande års riksdag. Jag torde nu för Kungl. Maj:t få anmäla denna fråga.

Till en början torde jag i korthet få erinra om innebörden av lagstiftningsförslaget. Detta avser, att skyddsskogarna, vilkas vård för närvarande regleras genom lagen den 24 juli 1903 (nr 79 s. 7) angående skyddsskogar och vilka enligt bestämmelserna i nämnda lag äro underkastade tillsyn av domänverkets tjänstemän, skulle införas under skogsvårdslagens bestämmelser och i samband därmed underställas skogsvårdsstyrelsernas tillsyn. I anledning därav att domänverkets befattning med skyddsskogarna vid genomförande av förslaget sålunda skall upphöra, kommer viss personal vid domänverket, vilken för närvarande har till uppgift att enligt skyddsskogslagens bestämmelser handhava tillsynen över dessa skogar, att bliva övertalig. För vinnande av närmare upplysning rörande omfattningen av den minskning i domänverkets personal, som kunde ifrågakomma i anledning av den nya lagstiftningen, inhämtade skogslagkommissionen yttrande från domänstyrelsen. I ett den 9 december 1935 till kommissionen avgivet yttrande anförde domänstyrelsen i denna fråga följande.

Handhavandet av lagstiftningen angående skyddsskogar hade före den 1 januari 1934 ålagts vederbörande skogsstatspersonal i de revir, som då innefattade skyddsskogsområden, nämligen i Jämtlands län dåvarande Frostvikens, Åre, Hallens, Hede och Rätans revir samt i Kopparbergs län Västerdalarnas och Älvdalens östra revir. Motivet till en dylik organisation hade då varit att erhålla kontinuitet i skötseln av de på de skilda lokalerna belägna skogarna av detta slag.

De belopp, som domänstyrelsen jämlikt gällande bestämmelser utgivit i avlöning m. m. samt dyrtidstillägg åt personal, som tagits i anspråk för utsyning å och tillsyn av förenämnda skogar i Jämtlands län, hade i medeltal under de 5 senaste kalenderåren före den 1 januari 1934 uppgått till 72,800 kronor. Domänstyrelsen hade efter varje kalenderårs slut erhållit ersättning härför av medel, som för ändamålet ställts till förfogande av Kungl. Maj:t och riksdagen.

Efter den 1 januari 1934, då domänverkets omorganisation på grund av de år 1932 vidtagna ändringarna i lagstiftningen rörande de ecklesiastiska samt vissa enskilda skogar i lappmarkerna ägt rum, hade *renbetesfjällens* skogar och *skyddsskogarna* i Jämtlands län sammanförts till en förvaltning, underställd en befattningshavare i 19:e lönegraden, biträdd av en assistent i samma lönegrad. Förvaltningen hade uppdelats i 6 bevaktningstrakter under var sin kronojägare i 9:e lönegraden, varjämte 3 extra ordinarie kronojägare i 7:e lönegraden biträdd. För utförande av utsyningar och skogsvårdsarbeten m. m. å *skyddsskogarna* hade under sommarhalvåret dessutom anställts i regel 4 icke ordinarie jägmästare i 17:e och 6 icke ordinarie kronojägare i 5:e lönegraden. Personalkostnaderna för tillsynen av *skyddsskogarna* enligt nyssnämnda organisation hade för kalenderåret 1934 varit 66,632 kronor och för år 1935 beräknats till cirka 65,000 kronor.

Styrelsen finge härvid särskilt understryka, att förberörda organisation för tillsynen av dessa skogar inneburit ett provisorium i avvaktan på dels i vilken omfattning skogsskötseln å renbetesfjällen skulle påverkas av en genom riksskogstaxeringen närmare vunnen kännedom om å desamma före-

fintligt virkesförråd, dels huru viss arrondering av angränsande förvaltningsområden skulle kunna genomföras.

Under den tid, som ifrågavarande provisorium varat, hade dock tydligt ådagalagts, att tillsynen av renbetesfjällen och skyddsskogarna varit alltför betungande för den personal, som därför anställdes. Renbetesfjällen omfattade nämligen en areal produktiv skogsmark av för närvarande cirka 143,000 hektar och skyddsskogarna i Jämtlands län cirka 362,000 hektar. Å de förra hade den årliga utsyningen från och med 1935 höjts från 40,000 kubikmeter till 115,000 kubikmeter och å de senare hade årsutsyningen i medeltal under de senare åren utgjort cirka 300,000 kubikmeter. I anledning härav hade domänstyrelsen funnit sig nödsakad att från och med den 1 januari 1936 företaga en uppdelning av ifrågavarande förvaltning i två särskilda förvaltningsområden, omfattande å ena sidan renbetesfjällens skogar och å den andra samtliga skyddsskogar i Jämtlands län.

Båda dessa borde enligt styrelsens uppfattning organiseras såsom självständiga revir och underställas ordinarie jägmästare i 26:e lönegraden samt uppdelas i 4 bevakningstrakter med var sin ordinarie kronojägare i 9:e lönegraden. För somrarnas utsyningar och skogsvårdsåtgärder m. m. å skyddsskogarna beräknade styrelsen, att liksom tillförne 4 icke ordinarie jägmästare och 6 icke ordinarie kronojägare komme att anställas.

Personalkostnaderna för skyddsskogsreviret beräknades årligen utgöra:

1 jägmästare i 26:e lönegraden lön.....	kronor	10,000	
4 kronojägare i 9:e » »	»	12,500	
4 e. jägmästare i 17:e » vardera 6 mån. lön »	»	9,200	
6 e. kronojägare i 5:e » » 5.5 » »	»	6,500	kronor 38,200
Kallortstillägg.....	»	500	
Rese- och traktamentsersättning till förestående personal.....	»	22,000	
Dyrtidstillägg 10 % på 38,700 kronor	»	4,000	
			Summa kronor 64,700

eller avrundat cirka 65,000 kronor.

Emellertid hade styrelsen ej för närvarande ansett sig böra genomföra förenämnda revirreglering definitivt, helst densamma anslöte sig till indragning av ett statsskogsrevir och medförde, att av statsmakterna medgivet antal revir överskredes, utan blott provisoriskt, varigenom renbetesfjällreviret och skyddsskogsreviret komme att förestås av tjänstemän i något lägre tjänsteställning än ordinarie jägmästare. Den omedelbara följden bleve emellertid, att en domänverkstjänsteman komme att för skyddsskogarna i Jämtlands län disponeras i ungefär en ordinarie jägmästares tjänsteställning.

I *Kopparbergs* län belägna skyddsskogar utgjorde en areal av cirka 17,000 hektar produktiv skogsmark med en årlig avverkning av cirka 36,000 kubikmeter. Tillsynen av dessa skogar åläge nu liksom förut vederbörande revirpersonal eller den i nuvarande Särna och Älvdalens östra revir anställda. Av denna personal beräknades årligen tagas i anspråk för sagda ändamål:

1 e. o. jägmästare i 19:e lönegraden under 2 månader lön	kronor	1,000	
1 kronojägare i 9:e lönegraden i 2 månader lön »	»	550	
1 e. o. kronojägare i 7:e lönegraden i 2 månader lön	»	450	kronor 2,000
Rese- och traktamentsersättningar till förestående personal..	»	1,400	
Dyrtidstillägg 10 % av 2,000 kronor.....	»	200	
			Summa kronor 3,600.

Under förutsättning att handhavandet av en ny lag angående skyddsskogarna i Jämtlands och Kopparbergs län överlämnades till respektive skogsvårdsstyrelser borde domänverkets personalstat enligt vad förut anförts alltså minskas med:

- 1 ordinarie jägmästare i 26:e lönegraden,
- 4 ordinarie kronojägare i 9:e lönegraden,
- 2 icke ordinarie jägmästare i 17:e lönegraden samt
- 3 icke ordinarie kronojägare i 5:e lönegraden, som nu erfordrades i Jämtlands län.

I Kopparbergs län däremot, där personalen tagits i anspråk för ifrågavarande ändamål i relativt ringa utsträckning, räknade styrelsen icke med något minskat personalbehov med anledning av överflyttandet från domänverket av ifrågavarande arbetsuppgift.

Den domänverkspersonal, som enligt det anförda bleve övertalig, borde i den mån respektive befattningshavare icke övertoges av vederbörande skogsvårdsstyrelse överföras å indragningsstat utan tjänstgöringsskyldighet enligt samma grunder, som tillämpades för den 1 januari 1934 entledigad dylik personal.

Kommissionen har i sitt betänkande erinrat därom, att i samband med genomförandet av 1932 års lagstiftning om häradsallmänningar och vissa skogar inom Västerbottens och Norrbottens läns lappmarker med flera områden samt skogar å ecklesiastika boställen, genom vilken lagstiftning betydande arbetsuppgifter överflyttats från domänverket till andra organ, indragning ägt rum av den personal vid domänverket, som till följd av nämnda lagstiftning bleve övertalig. Sedan förslag om sådan indragning framlagts i proposition nr 233 till 1933 års riksdag och i huvudsak av riksdagen godkänts, meddelade Kungl. Maj:t i brev till domänstyrelsen den 14 juni 1933 närmare bestämmelser i ämnet. Kommissionen har i sitt betänkande redogjort för innehållet av dessa bestämmelser, ur vilken redogörelse här må anföras följande.

Enligt berörda bestämmelser skulle från och med den 1 januari 1934, då lagstiftningen om häradsallmänningar och vissa skogar inom Västerbottens och Norrbottens läns lappmarker med flera områden trädde i kraft, till indragningsstat för domänverket utan tjänstgöringsskyldighet överflyttas ett flertal ordinarie befattningshavare vid verket. Det skulle därvid ankomma på Kungl. Maj:t att, i enlighet med vissa av chefen för jordbruksdepartementet till statsrådsprotokollet över jordbruksärenden den 10 mars 1933 angivna riktlinjer för avskiljande av övertalig personal, meddela beslut i avseende å vilka befattningshavare skulle överflyttas å indragningsstaten. Beträffande avlöningsförmåner för å indragningsstat sålunda uppförda befattningshavare skulle gälla, bland annat, följande grunder: 1) Befattningshavare å indragningsstat ägde åtnjuta avlöning med belopp, som skulle hava vid överflyttningen till indragningsstat tillkommit honom med tillämpning av den före den 1 januari 1921 gällande lönestaten för domänverket, samt pensionsrätt enligt för domänverket före sagda dag gällande pensionsbestämmelser. Där- est befattningshavare, som överflyttats till indragningsstat mot åtnjutande av avlöning enligt nu angivna bestämmelser, erhöles annan ordinarie befattning å rikets, riksdagens eller kommuns stat, skulle han vara skyldig att helt frånträda avlöningsförmånerna å indragningsstaten, såvida de un-

derstege eller vore lika med de nya avlöningsförmånerna, samt, därest avlöningsförmånerna å indragningsstaten överstege berörda nya avlöningsförmåner, vidkännas mot de senare svarande avdrag. 2) Befattningshavare, som omedelbart före överflyttningen till indragningsstat åtnjutit lön enligt det provisoriskt gällande avlöningsreglementet den 22 juni 1920 för tjänstemän vid domänverket, finge, därest han före den 1 december 1933 anmält sig villig att, med avstående av honom jämlikt den äldre lönestaten tillkommande avlöningsförmåner, underkasta sig vissa angivna inskränkningar i fråga om rätten till inkomst av sådan fast eller tillfällig arbetsanställning, som befattningshavaren erhöle, åtnjuta lön enligt nämnda provisoriska avlöningsreglemente samt pension enligt kungörelsen den 15 juni 1922 (nr 323) med bestämmelser för ordinarie tjänstemän vid domänverket i fråga om rätt till pension m. m. med däri sedermera gjorda ändringar. Dock skulle befattningshavare, som vid överflyttningen till indragningsstat åtnjutit lön enligt någon av lönegrupperna A, B eller C, uppbära lön enligt lönegrupp A, samt befattningshavare, som vid nämnda överflyttning åtnjutit lön enligt någon av lönegrupperna D, E, F eller G, uppbära lön enligt lönegrupp B. Kungl. Maj:ts ifrågavarande brev upptoge även vissa grunder i fråga om ersättning till icke ordinarie personal, som entledigades på grund av 1932 års förenämnda lagstiftning. Enligt dessa grunder skulle såsom villkor för erhållande av ersättning gälla, att befattningshavaren enligt i vederbörlig ordning utfärdade förordnanden tjänstgjort inom domänverket under sammanlagt minst tre år, varav minst femton månader under åren 1930—1932, samt att han icke erhållit någorlunda motsvarande anställning vare sig i statstjänst eller hos skogsvårdsstyrelse, stiftsnämnd eller pastorat. Beträffande ersättningens belopp stadgades, att för befattningshavare, som uppnått 40 levnadsår samt tjänstgjort inom domänverket sammanlagt minst 12 år, ersättning skulle utgå i form av förtidspension samt att övriga ersättningsberättigade befattningshavare skulle beredas avskedsersättning. Sagda pension och ersättning skulle utgå enligt vissa angivna normer, varierande efter tjänstgöringstidens längd. I fråga om avskedsersättning innehölle dessa normer bland annat, att sådan ersättning skulle för varje påbörjat tjänstgöringsår till och med sex utgöra en sjättedel av årsinkomsten av den förlorade anställningen samt att för varje ytterligare tjänstgöringsår till och med nio ersättningen skulle utgå med en fjärdedel av årsinkomsten, för varje därpå följande tjänstgöringsår till och med tolv med en tredjedel av årsinkomsten samt för varje ytterligare tjänstgöringsår till och med femton påbörjade år med två femtedelar av samma årsinkomst. Avskedsersättning till befattningshavare, som innehade mer än nio tjänstgöringsår, skulle, med visst undantag, utgå i form av livränta.

För de kostnader, som domänfonden på grund av bestämmelserna i Kungl. Maj:ts ifrågavarande brev åsamkats för den personal, som till följd av 1932 års omförmälda lagstiftning blivit övertalig, hade fonden — i den mån dessa kostnader ej ersatts av kyrkofonden — erhållit gottgörelse genom särskilda för ändamålet anvisade statsanslag.

Kommissionen har i sitt betänkande intagit en av förste revisorn i domänstyrelsen Ivar Sjöström upprättad, den 1 februari 1936 dagtecknad *p. m.* rörande de kostnader, som domänfonden med tillämpning av bestämmelserna i Kungl. Maj:ts brev den 14 juni 1933 skulle få vidkännas för de befattningshavare, som jämlikt domänstyrelsens omförmälda yttrande den 9 december 1935 skulle bliva övertaliga vid överflyttandet å vederbörande skogs-

vårdsstyrelser av tillsynen å skyddsskogarna i Kopparbergs och Jämtlands län. Enligt denna p. m. skulle sagda kostnader bliva följande:

Ordinarie personal: lön å indragningsstat:

1	ordinarie jägmästare:	lönegrad 26	kronor	9,000
4	»	kronojägare:	» 9	» 13,400
					Summa årlig kostnad kronor 22,400.

Icke-ordinarie personal: engångsersättning:

2	icke-ordinarie jägmästare:	lönegrad 17; 1 1/2 årslön	kronor	6,800
3	»	» kronojägare:	» 5; 2 årslöner	» 4,500
					Summa engångsersättning kronor 11,300.

Vid ifrågavarande beräkning hade ortsgruppen för jägmästarpersonalen antagits vara D och för kronojägarpersonalen C, varjämte dyrtidstillägget uträknats efter 10 procent.

Kommissionen har därefter i sitt betänkande rörande de ifrågasatta indragningarna anfört följande.

Enligt domänstyrelsens beräkning skulle vid genomförandet av kommissionens förslag om ny skyddsskogslagstiftning följande befattningshavare vid domänverket bliva övertaliga: 1 ordinarie jägmästare, 4 ordinarie kronojägare, 2 icke-ordinarie jägmästare och 3 icke-ordinarie kronojägare. Mot denna beräkning hade kommissionen ej funnit anledning till erinran.

Från statens synpunkt vore uppenbarligen önskvärt, att nämnda övertaliga personal i möjligaste mån utnyttjades genom dess användande i andra allmänna tjänster, för vilka personalen besatte erforderlig kompetens. Särskilt vore av vikt, att det ökade personalbehov, som den nya skyddsskogslagstiftningen komme att medföra för skogsvårdsstyrelserna i Kopparbergs och Jämtlands län, i den mån så lämpligen kunde ske, tillgodosåges genom anställande hos skogsvårdsstyrelserna av övertaliga domänverkstjänstemän. Detta syfte skulle, utan åsidosättande av skogsvårdsstyrelsernas berättigade intressen, kunna vinnas, därest styrelserna vore pliktiga att i första hand kungöra de befattningar hos styrelserna, som nyinrättats eller bleve lediga i anledning av den nya skyddsskogslagstiftningen, till ansökan för domänverkets tjänstemän eller personal med mera fast anställning hos skogsvårdsstyrelse. Allenast om lämplig sökande därvid icke anmält sig, skulle befattningen efter Kungl. Maj:ts medgivande få förklaras ledig till ansökan även för annan person. Det vore sålunda lämpligt, att, därest den föreslagna skyddsskogslagstiftningen upphöjdes till lag, såsom villkor för beviljande av statsbidrag till skogsvårdsstyrelserna i Kopparbergs och Jämtlands län från nionde huvudtitelns anslag till skogsvårdens befrämjande stadgades, att omförmälda ordning skulle tillämpas vid tillsättande hos styrelserna av sådana befattningar, som nyss sagts.

Då det ej på förhand kunde bedömas, huruvida eller i vilken omfattning ifrågavarande övertaliga tjänstemän vid domänverket komme att erhålla anställning hos skogsvårdsstyrelserna i Kopparbergs eller Jämtlands län eller eljest frånträdde sina befattningar hos domänverket, borde i överensstämmelse med det förfarings sätt, som i motsvarande avseende tillämpats vid genomförandet av 1932 års lagstiftning angående häradsallmänningar och vissa skogar i Västerbottens och Norrbottens läns lappmarker med flera områden samt skogar å ecklesiastika boställen, samtliga dessa tjänstemän

indragas. Denna indragning borde, jämväl i anslutning till sagda förfarings-sätt, i fråga om ordinarie befattningshavare ske sålunda, att dylika befattningshavare från och med den nya skyddsskogslagstiftningens ikraftträdande överfördes på indragningsstat för domänverket utan tjänstgöringsskyldighet med rätt för Kungl. Maj:t att meddela beslut i avseende å vilka befattningshavare skulle överflyttas å indragningsstaten. Beträffande avlöningsförmåner för å indragningsstaten uppförd befattningshavare syntes böra gälla enahanda grunder, som stadgades i Kungl. Maj:ts förenämnda brev till domänstyrelsen den 14 juni 1933. Vad anginge icke-ordinarie befattningshavare vid domänverket, som entledigats till följd av den nya skyddsskogslagstiftningen, borde sådan befattningshavare under de i sagda brev angivna förutsättningar tillerkännas rätt till ersättning av domänfonden. Denna ersättning syntes böra utgå enligt de normer, som för motsvarande fall angäves i nyssberörda brev.

För de utgifter, som domänfonden med tillämpning av nu angivna grunder finge vidkännas för ifrågavarande övertaliga befattningshavare, borde fonden beredas ersättning genom särskilda för ändamålet anvisade statsanslag. Då storleken av berörda utgifter vore beroende därpå, huruvida och i vilken omfattning här avsedda befattningshavare komme att övergå till skogsvårdsstyrelserna i Kopparbergs eller Jämtlands län eller eljest frånträdde sina tjänster vid domänverket, kunde någon beräkning av ifrågavarande anslags belopp ej verkställas av kommissionen. På sätt framginge av förenämnda p. m. torde domänverkets utgifter i förevarande avseende högst komma att avse en årlig kostnad av 22,400 kronor samt en engångsersättning av 11,300 kronor.

Kommissionen har på grund av vad sålunda anförts föreslagit, att från och med ikraftträdandet av den av kommissionen föreslagna nya skyddsskogslagstiftningen till indragningsstat för domänverket utan tjänstgöringsskyldighet överflyttas 1 ordinarie jägmästare och 4 ordinarie kronojägare med rätt för Kungl. Maj:t att meddela beslut i avseende å vilka befattningshavare skola överflyttas å indragningsstaten; att i fråga om avlöningsförmåner för de å indragningsstaten uppförda befattningshavare enahanda grunder, som i sådant avseende stadgats i Kungl. Maj:ts brev till domänstyrelsen den 14 juni 1933, fastställas; att beträffande ersättning till icke-ordinarie befattningshavare vid domänverket, som entledigas till följd av berörda nya skyddsskogslagstiftning, bestämmelser överensstämmande med motsvarande föreskrifter i Kungl. Maj:ts oförmälda brev meddelas; samt att för de utgifter, som domänfonden enligt kommissionens nu angivna förslag får vidkännas för berörda ordinarie och icke-ordinarie befattningshavare, fonden beredes ersättning genom särskilda å nionde huvudtiteln anvisade statsanslag.

Över kommissionens ifrågavarande betänkande hava efter remiss *yttranden* avgivits av domänstyrelsen samt vederbörande skogsstatstjänstemän, statskontoret, riksräkenskapsverket, kommunikationsverkens lönenämnd samt länsstyrelserna, skogsvårdsstyrelserna och hushållningssällskapens förvaltningsutskott i Kopparbergs och Jämtlands län ävensom centralrådet för skogsvårdsstyrelsernas förbund, Sveriges skogsägareförbund och Norrlands skogsvårdsförbund. I de avgivna yttrandena har kommissionens förslag, såvitt angår indragning av personal vid domänverket, i huvudsak tillstyrkts eller lämnats utan erinran.

Ur yttrandena må i övrigt här anföras följande.

Statskontoret har i sitt yttrande fäst uppmärksamheten vid angelägenheten av att de för statsverket synnerligen kostsamma indragnings- och övergångsstaterna inom förvaltningen i görligaste mån begränsades. I dylikt syfte borde i första hand vidtagas sådana anordningar, att, i den mån så vore möjligt, personal från domänverket, eventuellt efter ansökning bereddes tjänstgöring hos skogsvårdsstyrelserna, för den händelse dessa komme att behöva anställa ny personal. Där dylik övergång till skogsvårdsstyrelsens tjänst icke låte sig göra, borde de domänverkets befattningshavare, vilkas tjänster nu föresloges till uppförande å indragningsstat, i stället uppföras å övergångsstat med bibehållen tjänstgöringsskyldighet för att sedermera återföras till aktiv stat, så snart genom uppkomna vakanser eller anrorledes detta bleve möjligt. Uttrycklig föreskrift härom borde meddelas.

Kommunikationsverkens lönenämnd har anfört:

Lönenämnden funne det synnerligen önskvärt, att den skogsstaten tillhöriga personal vid domänverket, som vid ett genomförande av skogslagkommissionens förslag bleve övertalig, bereddes möjlighet att övergå i vederbörande skogsvårdsstyrelser tjänst, och syntes de åtgärder ändamålsenliga, som kommissionen i sådant syfte föreslagit och som avsåge ansökningsrättens begränsande till domänverkets tjänstemän eller personal med mera fast anställning hos skogsvårdsstyrelse. Emellertid torde särskilda bestämmelser bliva erforderliga i fråga om anställnings- och avlöningsvillkor för nämnda övertaliga personal. Det förfaringsätt och de grunder för ersättning, som tillämpades vid personalindragningarna inom domänverket från och med den 1 januari 1934, syntes lönenämnden lämpliga jämväl i förevarande fall. Lönenämnden hade sålunda ur de synpunkter, nämnden hade att anlägga på förevarande ärende, icke något att erinra mot det förslag till avlöningsförmåner och ersättningar, som i skogslagkommissionens betänkande upptagits beträffande den domänverkets personal, som i samband med genomförandet av den föreslagna nya skyddsskogslagstiftningen beräknades bliva obehövlig vid verket.

Domänstyrelsen har, såsom jag omnämnt i förutberörda yttrande till statsrådsprotokollet för den 13 november 1936, upplyst, att den av styrelsen i dess yttrande till kommissionen förordade indragningen av en ordinarie jägmästaretjänst kunde verkställas endast under förutsättning att ett planerat ägoutbyte mellan renbetesfjällen och domänfonden komme till stånd. Förslag om nämnda ägoutbyte har tidigare denna dag framlagts.

Domänstyrelsen har vidare i skrivelse den 11 februari 1937 ifrågasatt vissa ändringar i det förslag till ändring av personal vid domänverket, som styrelsen framlagt i förenämnda yttrande den 9 december 1935. I skrivelsen har *domänstyrelsen* anfört i huvudsak följande.

Domänstyrelsen finge framhålla, att sedan den föregående, under 1933 års riksdag beslutade indragningen verkställdes, ett nytt moment tillkommit, som i visst avseende förändrat utgångsläget för ett entledigande av personal inom assistentgruppen. Styrelsen syftade härvid på inrättandet från och med den 1 januari 1935 av en ordinarie assistentbefattning. Överförandet av ett visst antal assistenter å ordinarie stat hade emellertid för vederbörande befattningshavare icke inneburit någon som helst förändring av arbetsuppgifterna. Med hänsyn till de av statsmakterna vid 1933 års riksdag godkända principerna för avskiljande av personal från domänverket, bland annat innebärande skyl-

dighet att bedöma frågan ur lämplighetssynpunkt, måste detta i nu förevarande fall betyda, att ett entledigande av assistentpersonal kunde komma att drabba även ordinarie assistent. Styrelsen finge därför framhålla, att upptagandet i styrelsens skrivelse till kommissionen den 9 december 1935 av extra, respektive e. o. assistenter finge tolkas endast såsom en exemplifiering av kostnaden vid ett entledigande av assistentpersonal i detta sammanhang. Därest ett entledigande skulle träffa den ordinarie assistentgruppen komme den årliga kostnaden i form av lön å indragningsstat jämte $1\frac{1}{2}$ % dyrtidstillägg att uppgå till omkring 6,000 kronor för varje hithörande befattningshavare.

Under återopande av det anförda hemställde domänstyrelsen, att de åtgärder i förevarande fråga, som i fortsättningen vidtoges, gäves sådan form, att de möjliggjorde ett avskiljande av personal enligt förutnämnda av statsmakterna godkända principer.

Vid domänstyrelsens skrivelse har fogats utdrag av styrelsens protokoll för den 11 februari 1937, vilket utvisar, att vid behandling av frågan om avlåtan- de av styrelsens nyssberörda skrivelse *byråchefen K. R. Wahlestedt* gjort följande särskilda uttalande i ärendet:

Med hänsyn till de stora olägenheterna av indragningsstater såväl för statsverket som i många fall även för de enskilda tjänstemännen borde noga undersökas, huruvida icke den personal, som kunde bli övertalig, om skogslagkommissionens förslag genomfördes, kunde beredas annat arbete. I sådant hänseende ansåge sig *byråchefen Wahlestedt* böra framhålla, att, såvitt han kunnat finna, det icke vore erforderligt med någon indragningsstat för domänverkets personal på grund av de ifrågasatta lagändringarna angående skyddsskogarna. Ätminstone större delen av den personal, som berördes av nämnda lagändringar, borde nämligen kunna överflyttas till de skogsvårdsstyrelser, som finge hand om nämnda skogar. I den mån detta icke vore möjligt, torde sysselsättning kunna beredas personalen inom något annat område av domänstyrelsens verksamhet eller arbete eventuellt kunna beredas i samband med den ifrågasatta nya riksskogstaxeringen.

I anslutning till vad domänstyrelsen anfört i sitt yttrande till skogslagkommissionen den 9 december 1935 torde böra beräknas, att vid ett genomförande av den nya lagstiftningen angående skyddsskogar, som förelagts riksdagen genom proposition nr 54, vilken proposition numera av riksdagen bifallits, följande befattningshavare vid domänverket komma att bli övertaliga, nämligen 4 ordinarie kronojägare, 2 icke-ordinarie jägmästare och 3 icke-ordinarie kronojägare samt — vid bifall till förenämnda förslag om visst ägoutbyte mellan domänfonden och renbetesfjällen — även en ordinarie jägmästare. Nämnda övertaliga personal torde, i överensstämmelse med den ståndpunkt, som intagits av statsmakterna vid genomförande av 1932 års lagstiftning om häradsallmänningar m. fl. skogar, böra indragas. Däremot finner jag mig icke kunna förorda att, såsom domänstyrelsen i skrivelsen den 11 februari 1937 yrkat, två ordinarie assistenter vid domänverket indragas i stället för nämnda två icke-ordinarie jägmästare.

I likhet med kommissionen anser jag det ur statens synpunkt vara önskvärt, att den övertaliga personalen i möjligaste mån utnyttjas vid tillsättande av de tjänster, som komma att vid skogsvårdsstyrelserna i Kopparbergs och

*Departement-
chefen.*

Jämtlands län bliva erforderliga i anledning av skogsvårdsstyrelsernas övertagande av tillsynen över skyddsskogarna. Detta syfte torde kunna vinnas, därest skogsvårdsstyrelserna i nämnda län åtaga sig att i första hand kungöra nyssnämnda befattningar hos styrelserna lediga till ansökan för domänverkets tjänstemän eller personal med mera fast anställning hos skogsvårdsstyrelserna samt, därest lämpliga sökande därvid icke anmält sig, allenast efter Kungl. Maj:ts medgivande ledigförklara sagda befattningar även för andra sökande. Genom ett sådant tillvägagångssätt skulle de påtalade olägenheterna i samband med indragningarna till största delen kunna undgås. Jag tillstyrker därför i enlighet med vad skogslagkommissionen föreslagit, att såsom villkor för beviljandet av statsbidrag till skogsvårdsstyrelserna i Kopparbergs och Jämtlands län från nionde huvudtitelns anslag till skogsvårdens befrämjande stadgas, att omförmälda ordning tillämpas vid tillsättandet hos styrelserna av sådana befattningar, som nu nämnts.

Ehuru de synpunkter i fråga om sättet för indragningarna, som statskontoret och byråchefen Wahlestedt anfört, äro i hög grad beaktansvärda, anser jag i överensstämmelse med vad kommissionen föreslagit, att den övertaliga ordinarie personalen bör överflyttas till indragningsstat utan tjänstgöringskyldighet på sätt skett vid de under senare år verkställda indragningarna vid domänverket. I överensstämmelse med vad förut föreskrivits vid indragningen av personal vid domänverket bör det ankomma på Kungl. Maj:t att meddela beslut i avseende å vilka befattningshavare, som skola överflyttas å indragningsstaten.

I fråga om avlöningsförmånerna för de å indragningsstat uppförda befattningshavarna böra på sätt kommissionen föreslagit gälla enahanda grunder, som stadgats i Kungl. Maj:ts förut omförmälda brev till domänstyrelsen den 14 juni 1933 angående indragning av den enligt 1933 års riksdagsbeslut övertaliga personalen. Beträffande icke-ordinarie befattningshavare, som entledigas till följd av den nya lagstiftningen, torde på sätt kommissionen förordnat sådan befattningshavare under de i nämnda brev angivna förutsättningar böra tillerkännas ersättning från domänfonden, vilken ersättning torde få utgå i enlighet med de normer, som för motsvarande fall angivas i samma brev.

För de utgifter domänfonden med tillämpning av de av mig nu anförda grunder får vidkännas för övertaliga befattningshavare bör fonden beredas ersättning av statsmedel. Mot de av kommissionen åberopade beräkningarna rörande domänfondens utgifter i förevarande hänseende torde i huvudsak intet vara att erinra. Med hänsyn till att den nya lagstiftningen icke träder i kraft förrän den 1 januari 1938 och då det i riksstaten upptagna anslaget till ersättning till statens domäners fond för utgifter för övertalig personal avser medelsåtgången under det kalenderår, vars senare hälft ingår i det budgetår, för vilket medel anvisas, inträder behovet av ökat anslag i anledning av nu ifrågakvarande indragningar först med budgetåret 1938/1939.

Under åberopande av det anförda och med erinran, att antalet ordinarie jägmästarebefattningar vid domänverket senast fastställts till 100, får jag sålunda hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen besluta,

att från och med ikraftträdandet av den nya skyddsskogs-lagstiftningen till indragningsstat för domänverket utan tjänstgöringsskyldighet skola överflyttas 4 ordinarie kronojägare samt, därest det för innevarande års riksdag framlagda förslaget om visst ägoutbyte mellan domänfonden och renbetesfjällen bifalles, jämväl 1 ordinarie jägmästare, med rätt för Kungl. Maj:t att meddela beslut i avseende å vilka befattningshavare skola överflyttas å indragningsstaten,

att i fråga om avlöningsförmåner för sålunda å indragningsstat uppförda befattningshavare samt ersättning till de icke-ordinarie befattningshavare vid domänverket, som entledigas till följd av berörda nya lagstiftning, enahanda grunder, som i sådant avseende stadgats i Kungl. Maj:ts brev till domänstyrelsen den 14 juni 1933, skola gälla,

att antalet jägmästarebefattningar vid domänverket från och med den 1 januari 1938 sålunda vid bifall till nyssnämnda förslag om ägoutbyte skall utgöra 99, samt

att Kungl. Maj:t skall äga utfärda de övergångsbestämmelser och tillämpningsföreskrifter, som för genomförande av ifrågavarande personalindragningar vid domänverket må erfordras.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten, att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Rune Thygesen.